

ORD FÖR ORD ANALYS AV KAPITEL 113

Sura al-Falaq – Vers 1

Med arabiska, translitteration och svensk betydelse:

قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ

- قُلْ — *qul* — Säg
- أَعُوذُ — *a'udhu* — Jag söker tillflykt
- بِرَبِّ — *bi-rabbi* — hos Herren
- الْفَلَقِ — *al-falaq(i)* — gryningen / morgonljuset

Teologisk innebörd:

Versen inleder en skyddsön där människan söker tillflykt hos **"Herren över gryningen"** – en titel som symboliserar Guds makt att bryta mörker, skapa ljus och ge nytt liv. **"al-Falaq"** kan tolkas som det ögonblick då ljuset bryter fram ur mörkret, vilket i teologisk mening representerar **Guds förmåga att skänka räddning, klarhet och trygghet**. Att söka skydd hos denna Herre är att vända sig till den som har makt över både det fysiska ljuset och det andliga ljuset – en kraft som kan skingra allt ont, dolt eller öppet.

Sura al-Falaq – Vers 2

Med arabiska, translitteration och svensk betydelse:

مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ

- مِنْ — *min* — från
- شَرِّ — *sharri* — det ondas
- مَا — *ma* — vad
- خَلَقَ — *khalaqa* — Han har skapat

Teologisk innebörd:

Versen uttrycker en begäran om skydd från **allt ont som Gud har skapat**. Det innebär inte att skapelsen i sig är ond, utan att vissa skapade ting kan bära på eller orsaka skada – såsom sjukdomar, farliga djur, människor med onda avsikter, eller djinner. Detta visar att även i Guds skapelse finns prövningar, och att människan behöver **Guds hjälp för att skyddas från de negativa aspekterna** av det skapade. Det är en erkänsla av Guds makt över allt som existerar – både gott och ont – och en ödmjuk tillflykt till Honom som den yttersta beskyddaren.

Sura al-Falaq – Vers 3

Med arabiska, translitteration och svensk betydelse:

وَمِنْ شَرِّ غَاسِقٍ إِذَا وَقَبَ

- وَمِنْ — *wa-min* — och från
- شَرِّ — *sharri* — det ondas
- غَاسِقٍ — *ghasiqin* — mörkret (nattens mörker)
- إِذَا — *idha* — när
- وَقَبَ — *waqaba* — det faller / tränger in

Teologisk innebörd:

Versen uttrycker en begäran om skydd från **nattens mörker när det sänker sig**. Ordet **"ghasiq"** syftar på den intensiva mörkret som kan bära på fara, rädsla eller dolt ont – både fysiskt och andligt. **"idha waqaba"** förstärker detta genom att beskriva ögonblicket då mörkret tränger in, vilket kan symbolisera tider då onda krafter blir aktiva. Teologiskt sett är detta en påminnelse om att **Gud är den som skyddar även när människan är som**

mest utsatt, särskilt under nattens tystnad och osäkerhet.

Sura al-Falaq – Vers 4

Med arabiska, translitteration och svensk betydelse:

وَمِنْ شَرِّ النَّفَّاثَاتِ فِي الْعُقَدِ

- وَمِنْ — *wa-min* — och från
- شَرِّ — *sharri* — det ondas
- النَّفَّاثَاتِ — *al-naffathat(i)* — de som blåser (viskar/blåser)
- فِي — *fi* — i
- الْعُقَدِ — *al-‘uqad(i)* — knutarna

Teologisk innebörd:

Versen uttrycker en begäran om skydd från **de som blåser i knutar**, vilket enligt klassisk förståelse syftar på **magiutövare** som använder blåst och knutar som en del av sina ritualer. Detta är en tydlig referens till **skadlig svartkonst**, där fysisk handling kombineras med andlig påverkan för att åstadkomma skada. Teologiskt är detta en påminnelse om att **det finns verkliga andliga hot** som kräver Guds beskydd – och att människan inte är immun mot sådant, oavsett intellekt eller styrka. Att söka skydd hos Gud är att erkänna att **endast Han har makt att neutralisera sådana krafter**.

Sura al-Falaq – Vers 5

Med arabiska, translitteration och svensk betydelse:

وَمِنْ شَرِّ حَاسِدٍ إِذَا حَسَدَ

- وَمِنْ — *wa-min* — och från
- شَرِّ — *sharri* — det ondas
- حَاسِدٍ — *hasid(in)* — av den avundsjuke
- إِذَا — *idha* — när
- حَسَدَ — *hasada* — han avundas

Teologisk innebörd:

Versen avslutar skyddsbönen med en begäran om att räddas från **den avundsjukes ondskan när han avundas**. Avund (hasad) är inte bara en känsla, utan en destruktiv kraft som i islamisk teologi kan leda till verklig

skada – både andligt och världsligt. Att söka skydd hos Gud från **hasad** är att erkänna att människans hjärta kan bära på farliga impulser, och att dessa kan påverka andra genom ord, handlingar eller till och med blickar. Det är också en påminnelse om att **inre sjukdomar som avund är lika farliga som yttre hot**, och att endast Gud kan skydda från deras verkningar.